

Sveiciens visiem!

Padališos ar info kā nonācu līdz laivošanai un kā man gāja šajā izaicinājumā. Par šo Salacas maucienu biju dzirdējusi no Imants Dāvidsons, kurš ir mūsu ģimenes draugs. Es ar laivām esmu uz Jūs. Vienreiz izbraukusi atpūtas brīdīnā no Sarkanajām klintīm līdz Vecsalaca. Nekad nebiju domājusi ka ir kaut kāds pareizi airēt vai nepareizi . Ok, pāris dienas pirms mauciena man piezvana Imants un jautā vai negribu ar viņu nobraukt šo maucienu. Man atvaļinājums un es saku , jā braucam. Godīgi sakot nebiju iztēlojusies to tā, jo nav piemiņas foto virs ūdens.

Kā viss iesākās, visi tādi mazliet iespringuši staigā ap savām laivām , pieriktē lukturišus , man kā iesācējai nekādu satraukumu, jo es nezinu kas īsti tas ir . Īsi pirms iekāpšanas laivā ierakstu savā Facebook kontā ka dodos iespējams trakākajā piedzīvojumā mūžā un ceru atgriezties finišā sveika un vesela.

Pienāk starts un mums jāmauc uz Burtnieka otru galu, lai pēc tamstartētu atpakaļ uz Salacu. Ezers, tumsā zāles izskatās savādi , biedru prožektorī mūs žilbina mūsu lukturis tāds švaks, airējam, smagi Ezerā patērēju ļoti daudz enerģijas, taču mentāli mācos sevi savaldīt neizlēkt no laivas. Smagi, nesaprašanā kur esam pareiza pusē ezeram vai nē. Laimīga redzu beidzot Vecates tiltu kur līdzjutēji mums uzgavilē , kas dod spēku airēt priekšā tālumā esošajam lukturiem. Pietuvojamies Laivai un dzenam garām, esmu iekšā priecīga nebūsim pēdējie fonišā. Airēju cik spēka man saka met airu tālāk un stāvāk, bet es nevaru, jo īstenībā man ir problēmas ar muguru un man ļoti grūti ir nosēdēt 3 h kur nu 8 un vairāk stundas. Bet spīts un sīkstums manī ir, lai turinātu.0 priekšā laiva ar puisiem kas dzied, kopā

pabraucām apmēram km un uzdziedājām... Bet man atkal gribas atrauties no viņiem un piedzīt nākošai gaismīnai. Lietus nevis līst bet brutāli gāž, lai nejustu kā salst airējam ātrāk. lietū nevar pamanīt sēkli jo mīlā migla kopā ar lietu zaudēju modrību un redzamību jo acis pilnas ar ūdeni. No pārinieka saņemu kritiku tu nepareizi airē, tu dari tā tev jādara tā. Esmu dūsmīga, taču saprotu ka neprotu pareizi airēt. Arī viņš uzaicinot airēt domāju ka zināja ka neesmu airētāja jo šis līdz šim nebija mans sporta veids. Es nodarbojos ar iešanu pa bezceļiem garos pārgājienos no 30-50km maršrutos bet airēt, nē to ne piekāda instruktora neesmu mācījusies. Tāpēc kā nu pratu rokas kustināt tā maucu. Kāds varbūt smējās un likās smieklīgi, kāds nodomāja ko viņa dara upē. Es upē meklēju izaicinājumu. Vai atradu, jā atradu, ieguvu emocijas kādas nav citur. Kārtējo reizi pārliecinājos ka varu darīt arī to ko neprotu un es nebaidos, nebaidos kļūdoties, nebaidos no sava iekšējā Es. Saprotu ka man pulveris. Un viņš laivā ar katru km sāk vairāk gruzdēt jo mani zēģelē un norāda manas kļūdas. Varbūt pietiek jau ka pati apzinos ka izlaidu airēšanas ritmu , bet esmu tikai cilvēks un man arī sāp. Uz kritiku lepnī kā jau Lauva lepnī atbildu, Vajadzēja ņemt sev pārī tādu kas prot airēt nevis mani kas piedalās pirmo reizi. Turu sevi cik spēka lai nepateiktu ko nevaļag. Man kā Sievieteī ļoti grūti valdīties. Protams pasprūk arī lamu vārdi, bet ne mirkli nedomāju padoties un turpinu irties. Sāk aust gaisma, man nav info cik ir vai nav tālu finišs. Iekšēji sevi mierinu drīz būsim galā. no tā brīža jāairē pēc izjūtām apmēram 10km. Airējam beidzot kaut cik vienā ritmā, man ir smagi, sāp rokas, pirksti nosaluši bet turpinām airēt pēdējos 10 km ātrākā tempā nekā visu pārējo distanci. Beidzot redzams lielais skurstenis un saprotu ka esam jau gandrīz galā pēdējie metri un finišs. Jāizkāp uz laivas pieceļos un jūtu ,ka reibst galva. Palīdz man tikt krastā, esmu laimīga uz sauszemes, rokas sāpīgas pārsalušas izmirkušas trīc . Grūti tikt laukā no drošības vestes un slapjajām drēbēm. Pie manis pienāk vīriešu kārtas pārstāvji un saka ej uz pirtiņu sasildīties. Paldies par silto pirtiņu, tas tiešām bija laikā. Super paldies! Brīnišķīgi par visu padomāts, pat

par alu pirtiņā.

Pienāca laiks apbalvošanai un hopsā Ilonai Krūmiņai un Imantam Dāvidsonam trešā vieta. Un vēl tituls Sieviete Lauva 2023...Kā es jūtos priecīgi apstulbusi. Jā es kā Lauva esmu lepnā un lepojos ar sevi. Viss kas mūs nenogalina, padara mūs stiprākus, esmu noteikti stiprāka nekā biju domājusi. Jā un es esmu jau gatava doties jaunos

ceļojumos, piedzīvojumos, izaicinājumos jo tas viss dod man lielisku enerģiju dzīvot just un būt šeit un tagad. Paldies organizatoriem par šo lielisko piedzīvojumu.

